

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2559/2021
17.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Бранка Станића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступају пуномоћници Катарина Ђурђевић и Марко Ђурђевић, адвокати из ..., против туженог ЈП ЕПС Огранак ТЕ – Костолац, ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 170/20 од 01.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 170/20 од 01.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 178/19 од 17.10.2019. године одбијени су као неосновани захтеви тужилаца да се обавезе тужени да сваком тужиоцу појединачно исплати новчани износ од 68.133,70 динара, са законском затезном каматом од 13.01.2017. године до коначне исплате. Тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 170/20 од 01.09.2020. године преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Пожаревцу, тако што су усвојени тужбени захтеви тужилаца. Тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, којом је преиначена првостепена пресуда, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били запослени код туженог до 30.12.2016. године, када им је престао радни однос по основу Споразума о престанку радног односа од 16.12.2016. године. Чланом 3. Споразума предвиђено је да се послодавац обавезује да запосленима исплати стимулативну накнаду и за сваког тужиоца је утврђен различит износ стимулативне накнаде. Чланом 4. Споразума тужиоци су се сагласили да им се приликом исплате стимулативне накнаде, иста умањи за износ свих доспелих и недоспелих новчаних обавеза које имају према послодавцу. Тужени је потраживање које је имао према тужиоцима наплатио тако што је од предвиђеног износа стимулативне накнаде у односу на сваког тужиоца одбио износ од по 68.133,70 динара. Износ од 68.133,70 динара одбијен је од исплаћене стимулативне накнаде за сваког тужиоца појединачно по основу претходно одобреног зајма, који је тужени као послодавац одобрио тужиоцима као запосленима. Дана 11.03.2014. године ЈП „Електропривреда Србије“ и Синдикат радника „Електропривреде Србије“ закључили су Протокол о исплати зајма запосленима и предвидели да запосленима у ЕПС којима престане радни однос пре почетка отплате зајма или пре истека крајњег рока за отплату зајма, у обавези су да неотплаћени износ зајма, врате приликом престанка радног односа у ЕПС-у.

Првостепени суд одбија тужбени захтев тужиоца као неоснован. Тужиоци су прихватили обавезу враћања зајма. Тужени је поступио у складу са законом кад је од предвиђених износа стимулативне накнаде одузео дуговани износ зајма. Накнадно донета Одлука туженог да се запосленима отпише дуг по основу зајма није од утицаја на тужиоце јер у време доношења те одлуке нису више били запослени код туженог.

Другостепени суд налази да је првостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право. Сматра да је тужени као послодавац могао своје новчано потраживање према тужиоцима наплатити обустављањем од зараде, у складу са одредбом члана 123. став 1. Закона о раду, али не и обустављањем од стимулативне накнаде.

Врховни касациони суд је становишта да је у побијаној другостепеној пресуди правилно примењено материјално право на утврђено чињенично стање.

Тужиоцима је за утужени износ умањена стимулативна накнада, исплаћена приликом престанка радног односа. Стимулативна накнада је умањена на основу чл. 4. Споразума, којим су се тужиоци сагласили да им се приликом исплате стимулативне накнаде, иста умањи за износ свих доспелих и недоспелих новчаних обавеза које имају према послодавцу. Тужени је предвиђене износе стимулативне накнаде умањио за износ дуговоаног зајма, који је претходно одобрио тужиоцима. Сходно одредби чл. 123 ст. 1 Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), послодавац може своје новчано потраживање према запосленом наплатити обустављањем од његове зараде, само на основу правноснажне одлуке суда у случајевима утврђеним законом или уз пристанак запосленог. Стимулативна накнада коју је тужени као послодавац исплатио тужиоцима, приликом престанка њиховог радног односа, по својој правној природи представља отпремнину. Отпремнина се у складу са изричитом одредбом чл. 105 ст. 3 Закона о раду не сматра зарадом. У складу са наведеним, није постојала могућност да

тужени послодавац неотплаћени износ зајма наплати обустављањем од отпремнине, односно стимулативне накнаде. Отпремнина је једна од законом утврђених облика правне заштите запослених, које се нико не може одрећи.

Услед наведеног је без утицаја ревизијски навод туженог да предметно потраживање туженог по основу зајма представља облигационо-правни однос. Без обзира из ког извора облигације потиче потраживање послодавца према запосленом, исто се у складу са одредбом чл. 123 Закона о раду може уз пристанак запосленог наплатити само обуставом од зараде. Отпремнина не представља зараду па је пристанак запосленог да се потраживање туженог према њему наплати из износа исплаћене отпремнине, односно стимулативне накнаде, без правног дејства.

Имајући у виду изнете разлоге Врховни касациони суд одбио је ревизију туженог као неосновану, као у изреци, применом одредбе чл. 414 Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић